

židů zvykem - bylo uloženo do hrobky. Proto křesťané těla svých zemřelých s úctou ukládají do země. To je křesťanský zvyk od počátku. Proto jiný způsob (kremace), i když není církví zakázán, není v pravém slova smyslu pohřbem, kterým bychom se i po smrti připodobnili Kristu. Církev se dlouhou dobu tomuto způsobu pohřbu bránila, neboť byl spojen u mnohých s proticírkevním smýšlením. Dnes již tento důvod není aktuální, proto je pohřeb žehem povolen, ale správným pohřbem křesťana je uložení jeho těla do země, kde očekává slávu vzkříšení. Tím není dotčeno, že by tělo, které shořelo v ohni nemělo být na konci věků vzkříšeno. Vždyť kolik světců bylo v prvních křesťanských dobách umučeno upálením (sv. Polykarp, biskup), nebo jejich tělo spáleno po smrti (Sv. Maxmilián Kolbe). Vždy se ale jednalo o násilnou smrt. Proto věrní synové a dcery církve se drží tradice, kterou nám svým pohřbem ukázal Kristus Pán a své drahé zesnulé s úctou ukládají do země. Církevní zákoník v kánonu 1184 č. 2 zakazuje církevní pohřeb těm, kdo by zvolili pohřeb vlastního těla žehem z důvodů, které jsou v rozporu s křesťanskou vírou.

Církev svatá na Druhém Vatikánském koncilu vyhlásila, že respektuje svobodu svědomí a vyznání. V praxi to znamená, že respektuje rozhodnutí těch, kteří vědomě se rozhodnou odmítnout Boha jako svého Spasitele, pak je vhodné, aby se respektovalo toto jejich rozhodnutí. Křesťané se modlí za obrácení hříšníků, za návrat odpadlých křesťanů, kdo však těmito snahami pohrdá, toho nelze žádným násilím nutit. Proto je vhodné, aby se tento jejich odmítavý postoj k Bohu a k církvi respektoval i po smrti. Osobám, které žili v pozemském životě jako nevěřící, veřejně se tak projevovali (odpadlíci, bludaři a rozkolníci) a před smrtí neprojevili nějaké známky kajícího srdce (srov. kánon 1184 č. 1) nekona církev církevní pohřeb a neslaví se za ně pohřební mše svatá (kánon 1185). To však v žádném případě neznamena, že by je církev považovala za zavržené na věčnosti! Církev za dvě tisíciletí svého trvání prohlásila mnoho křesťanů za svaté – že dosáhli věčné spásy v nebi a můžeme je veřejně prosit o přímluvu, avšak ani o jediném člověku neprohlásila, že je zavržený. Svatý apoštol a evangelista Jan píše ve svém listě křesťanům v Malé Asii (*1Jan 5,16*) pouze, že jsou hříchy, které vedou ke smrti a za takové hříšníky neříká, aby křesťané za ně prosili. Zde se zřejmě rozumí veřejné či společné modlitby za zemřelé. Tomu je třeba rozumět takto: Pokud někdo v tomto pozemském životě nestál o pomoc církve a v tomto rozhodnutí také zemřel, církev jej ponechává Boží spravedlnosti a nepomáhá mu ani po smrti. Tímto ale není dotčeno právo věřícího člověka soukromě se modlit i za takové zemřelé, zahrnovat je do svých modliteb a do úmyslu mše svaté, které se účastní. Vždyť mnozí dobří křesťané jsou upřímně zarmoucení tím, že ty, které v tomto pozemském životě milovali odmítli Boha a jejich spása je ohrožena.

POŘAD BOHOSLUŽEB V LISTOPADU:

ÚJEZD:	po – pá.: 15.20*
	sobota: 6.30
	neděle : 7.00 9.45
DRNOVICE:	út. a čt.: 19.00
	od 19.11.: 17.30
	neděle: 11.00
SLOPNÉ:	st. a pá.: 17..30
	neděle: 8.15
LOUČKA :	sobota 16.00
	<i>Mše sv. s nedělní platností</i>

*Po dobu oprav ve farním kostele je možné, že v některé všední dny se mše sv. posune na 17.35 hodin. Zcela jistě 9. a 16. 11

Dne 1. a 2. listopadu.:

Újezd:	6.30 a 15.20
Drnovice:	17.30
Slopné:	17.30

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby všude na světě skončily všechny formy terorismu.

Úmysl misijní: Aby se úsilím věřících protrhly staré i nové řetězy bránící vývoji afrického světadílu.

Úmysl národní: Aby nevyléčitelně nemocní a umírající opouštěli tento svět obklopeni láskyplnou péčí a pozorností svých nejbližších.

Úmysl farní: Aby všichni věřící v naší farnosti využili listopadových příležitostí k získání plnomocných odpustků pro zemřelé.

Z FARNÍ MATRIKY :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci říjnu přijali:

Josefa Benedikta Kolaříka - Slopné

V měsíci říjnu 2006 z naší farnosti odešli
na věčnost a byli pohřbeni:

3. října:

Marie Maňasová - 91 let

Slopné 5

8. října:

František Zámečník - 60 let

Vysoké Pole 57

POKOJ A DOBRO

VI. Modernizace hospodářství: člověk ve světě práce

Laborem exercens - 18: „Aby se čelilo nebezpečí nezaměstnanosti, aby se všem zajistilo zaměstnání, jsou instance, které zahrnujeme pod označení nepřímý zaměstnavatel, povinny bdít nad celkovým plánováním podniků, kde se utváří nejen hospodářský, ale i kulturní život dané společnosti; jsou také povinny bdít nad normální a účelnou organizací práce na pracovišti. Tato péče leží konec konců na bedrech státu, ale to neznamená jednostrannou centralizaci ze strany státních orgánů. Jde naopak o správné a účelné propojování řídicích aktivit čili o koordinaci, v jejímž rámci jistě musí najít místo spontánní iniciativa jednotlivců, samostatných skupin, středisek a místních pracovišť, s ohledem na to, co bylo řečeno výše o subjektivním charakteru lidské práce“.

40. Odkládání potřebných změn v podnicích vyvolává nyní vysoké sociální náklady

Stát je vždy zodpovědný za výkon funkcí práva a spravedlnosti ve společnosti. Tuto povinnost však v mnohém ohledu neplní: v letech transformace selhával ve své funkci zákonodárné, jeho exekutivní moc nezvládla privatizaci v řadě podniků, bank a jiných finančních institucích. V důsledku těchto minulých selhání náš právní řád dosud dostatečně nechrání poctivé vlastníky před nepoctivými, věřitele před dlužníky a zaměstnance před nesolidními zaměstnavateli. Nedostatky v legislativní sféře je třeba urychleně odstraňovat. Velkou pomocí bude ucelený a plně funkční zákon o bankrotech: ten napomůže rychleji řešit situaci v podnicích, které dosavadní vlastníci a manažeři nebyli s to udržet při životě. Jde o to, aby podniky byly v rukou takových vlastníků a manažerů, jejichž větší profesionalita a kompetentnost otevře naději na oživení a udržení pracovních míst. Zdá se, že stejný náhled má v této záležitosti již i řada odborových vůdců.

Výše uvedené skutečnosti a požadavky jsou součástí politiky jakožto sociální činnosti s cílem upravovat společenské prostředí tak, aby lidé mohli co nejlépe projevit své potřeby a snahy. V docela zúženém smyslu se chápe politika, pokud se jí užívá k označení vychytralého a úskočného jednání některých politiků, nedbajících ústavních prostředků, mravních zásad, ba ani pravidel slušného chování. Takoví politikové jsou nevybíraví v prostředcích, jen když vedou k cíli. Ačkoli tento názor na politiku, který ji redukuje na „politikaření“ či dovednost chytrácky někoho „napálit“ či „obloudit“, je mezi lidmi velmi rozšířen, přesto politika v tomto zúženém smyslu patří mezi patologické činnosti ve společnosti.

Proti takovému nemravnému „politikaření“ je třeba postavit křesťanskou politiku. Zde křesťanská sociologie zkoumá politické procesy a útvary jako zvláštní případy obecných

procesů a vztahů v Božím lidu. Sleduje politické jevy v jejich podmíněnosti fungující strukturou vykoupeného Božího lidu, zejména nábožensko - mravními hodnotami. Odhaluje též účinky politické činnosti ve vztahu k jejich sociálním a kulturním funkcím, zvláště k jejich případnému fungování náboženskému a mravnímu. Zkoumá je tedy s ohledem na přirozená lidská práva a lidskou důstojnost, jakožto i zaměření člověka na sebezpřekonání v Kristu a dosažení Boží vlády v lidských záležitostech. To zahrnuje odhalení souvislostí mezi politicko - sociálním řádem jak v jednotlivých sférách Božího lidu, tak vcelku. Je třeba objasnit, kdo ve vykoupeném Božím lidu vládne, jakým způsobem nabývá moci, jak tuto moc užívá, proč ho lidé poslouchají, jak jsou ovládáni, zda se to děje způsobem odpovídajícím jejich přirozenosti i Božímu řádu, k jakým cílům je používáno moci a v jakém vztahu je její použití ke kulturním hodnotám, k touhám, nadějím a obavám těch, kdo pod jejich vlivem žijí.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

II. Naléhavě do vlastních řad

Gaudium et spes, 75: „Nutno pečlivě dbát o občanskou a politickou výchovu, tak potřebnou širokým vrstvám a zvláště mládeži, aby se mohli všichni občané účastnit politického života státu. Kdo je nebo se může stát způsobilý k obtížnému a zároveň vznešenému umění, jímž je politika, má se k tomu připravit a snažit se ji vykonávat bez ohledu na vlastní zájmy a hmotné výhody. Proti bezpráví a útlaku, panovačné zvlí a nesnášenlivosti jednoho člověka nebo jedné politické strany mají jednat s mravní bezúhonností a s rozvahou; ať se dají cele do služeb veřejného blaha a s otevřenou poctivostí, ba i s láskou a statečností, které jsou potřebné pro politický život.“

GS, 76: „Stát a církve jsou ve své vlastní oblasti jeden na druhém nezávislí a autonomní. Obě společenství však slouží, i když z různého odůvodnění, osobnímu i společenskému povolání člověka.“

6. „Mlčící církev“ má právo promluvit.

Ideologie i praxe ateistického režimu minulých desetiletí byla s to víru akceptovat nanejvíš jako soukromou potřebu dosud pomýleného člověka a snažila se církve zatlačit do interiérů kostelů. Zatímco ve svobodném světě se církve již přinejmenším jedno století systematicky vyjadřovaly k životu společnosti v papežských sociálních encyklikách, ale i v dokumentech reformovaných církví, církve v komunistickém bloku byly odsouzeny k mlčení. Pádem monopolu „jediné vědecké ideologie marxismu - leninismu“ se navrátily do naší země svobody politické, akademické i náboženské a s nimi i právo církví účastnit se společenského dialogu. Občanská společnost, kterou obnovujeme, představuje spolky, korporace, nadace, neziskové organizace, veřejně prospěšná společenství, humanitní a zájmová sdružení, města, obce, vyšší územně správní celky, společenské organizace soukromého i veřejného práva včetně vysokých škol, akademie věd a především také církve a náboženské společnosti. Všechny tyto složky musí nezbytně přispívat svým hlasem, jednáním a vlivem k celkovému dění v zemi a pokud by nebyl slyšen vedle hlasu státu - někdy nezdravě „paternalistického“ - také hlas těchto složek, pokud by byl potlačován jejich projev, projevovalo by se to negativně na zdraví společnosti.

Katechismus katolické církve, 1992 nám připomíná v č. 1915: Občané se mají, pokud je to možné, činně účastnit veřejného života. Způsoby takové účasti mohou být v různých zemích a v různých kulturách různé. „Zaslouží chválu, jak některé národy umožňují co největší účasti občanů podíl na řízení veřejných záležitostí v opravdové svobodě“ (GS 31). Jako křesťané nesmíme prožívat svoji angažovanost pouze v církevním společenství, ve farnosti, v kostele, ale musíme vykročit také „do světa“ a zde vydávat svědectví. Je naší povinností vstupovat do života obcí, měst, ale i politických orgánů státu. Laici vstupují do jednotlivých politických orgánů a přinášejí sem Krista. Víme, že tak dříve činili i kněží - poslanec a senátor a také biskup Cyril Antonín Stojan, podporovatel spolkového katolického života v Orlu, podporovatel politické organizovanosti křesťanů, ministr a ministerský předseda Mons. Jan Šrámek, nebo podporovatel katolického studentstva, senátor a strahovský opat Matěj Zavoral. Bezesporu bychom mohli jmenovat řady dalších

i ze svého blízkého okolí, např. faráři v Újezdě P. Jan Pírek, resp. P. V. Růčka. V současné době jsme svědky toho, že křesťané jsou z politické scény stále více vytlačováni a ustupují tak silám, které chtějí bezbožně vládnout tomuto světu a silné křesťanské společenství jim v tom překáží. Hledejme východisko z této situace.

/V.M./
(Pokračování příště)

18. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry a postup kněží dle zaznamenání P. Vincence Pecháčka, faráře v Újezdě v letech 1908 - 1921

Pro náš kraj ve výše uvedeném časovém úseku problematika křesťansko - sociální, zaměstnanecká a jiné nebyla nikterak cizí. S ní nás v širším kontextu seznamuje prof. ThDr. Václav Medek. Na pozadí faktů, které uvádí, nám bude bližší zdejší situace. Již také proto, že naši předkové zde akcentovali ve svém životě svůj vztah ke křesťanství. Zjišťuje, že počátky křesťanského sociálního hnutí u nás spadají do doby ještě před vydáním encykliky „Rerum novarum“. Varnsdorfský kaplan Ambrož Opitz založil r. 1873 „Nordböhmisches Volksblatt“, ve kterém jasněji formuloval křesťansko-sociální program. Rajhradský benediktin Placidus Mathon začal vydávat roku 1855 český křesťanskosociální časopis „Dělník“, ve kterém propagoval Procházkovu myšlenku založit politickou stranu. Pro tuto myšlenku získal mladého dělnického pracovníka Tomáše J. Jirouška, který založil r. 1888 v Praze „Dělnické noviny“ a do r. 1899 na podkladě „Katolických jednot“ a spolku katolický tovaryšů organizoval křesťanskosociální hnutí politicky.

Český politický katolicismus však propadl úplnému rozvratu a vzájemnému soupeření několika frakcí a jejich vůdců, ze kterých se ovšem opravdovým vůdcem nestal ani jeden. Na Moravě byl na sklonku století ovládán veřejný život bojovnou snahou o získání radnic v českých městech a českých poslanců na sněm a do Říšské rady. Byla to jedna česká politická strana - strana národní. Města s převážně českým obyvatelstvem měla v zastupitelských sborech výhradně německé zástupce. Strana národní zdůrazňovala, že stojí na křesťanském stanovisku a kněží i katolíci měli v národní straně svou oporu. Když však koncem osmdesátých let liberalismus vnikal stále pronikavěji do politiky, začali katolíci zakládat katolické politické jednoty ve všech okresích. První byly v r. 1890 v Boskovicích a v Uherském Brodě. V Brně ožila jednota založená Františkem Sušilem, v Olomouci založili jednotu r. 1893. Když se stupňoval proticírkevní tlak, byla zjara 1896 založena Katolická strana národní, v jejímž čele stál mladý advokát dr. Mořic Hruban. V brněnském semináři byla v r. 1906 zřízena katedra pro sociologii, první toho druhu na teologických učilištích rakousko - uherské monarchie. Brněnští bohoslovci začali již r. 1866 vydávat časopis Museum, který byl společným orgánem všech slovanských bohoslovců.

R. 1912

(pokračování)

Před kostelem v Újezdě byl obnoven krásně kříž od Josefa Zivalíka z Újezda za 30 K z peněz stolicových v olejových barvách. Sochu sv. Jana Nepomuckého dal témuž obnoviti v barvách olejových za 26 K sám farář na své útraty, jelikož od obce byla slabá naděje na nutnou opravu sochy této.

Od 22. srpna bylo stále deštivé počasí, lidé nemohli zemáky vykopati, otavu skliditi, zaseti. Na vše svaté pak začalo mrznout a 5. listopadu napadlo tolik sněhu, že 6. listopadu jelo se do Vizovic na saních. Na druhý potom týden napadlo tolik sněhu, že na tisíce stromů se polámalo v lese i v zahradách, za to ale vánoce byly na blátě. Zemáky potom o vánocích jak sníh se ztratil, pospíchali se dokopati, některým ale přece zůstaly na poli a při silných holomrazech zmrzly v zemi úplně.

Dne 15. února 1912 vyhořeli v Drnovicích dva pasekáři - Šašina a Stružka až do země. Povíдалo se, že založili cestující cikáni, bylo to v pondělí odpoledne. Později 8. března vypukl opět požár v Drnovicích ve vesnici, jemuž padlo jedno hospodářství za obět.

Pan poslanec Kadlčák daroval obci Újezd 150 K. Jelikož obec od r. 1855 nezjednála si katastrální mapu, byla za obnos ten s přídávkem od obce 20 K pořízena od c.k. archivu map katastrálních v Brně krásná mapa katastrální pro obec Oujezd.

R. 1913

Rok 1913 nebyl nejlepším, ba můžeme je řaditi mezi ty roky špatnější. Nebylo žádné ovoce a to byl pro zdejší kraj veliký schodek. Mimo to žně byly velice dešivé.

Tento rok byl ale zvláště důležitý, že byly volby do zemského sněmu, jelikož 6 leté období jejich vypršelo. Tyto volby nebyly již tak klidné jako v r. 1906. Při volbách těch všechny strany spojily se proti naší straně katolicko - národní a křesťansko - sociální. A sice za IV. kurii či všeobecnou volilo se i tentokrát v neděli 8. června 1913 takto: Oujezd měl 180 voličů a z nich náš P. Šrámek 91 hl., Varmuža 33 a Sotolář 2; v Loučce P. Šrámek 44 hl., Varmuža 46, Sotolář žádný; ve Slopném P. Šrámek 62 hl., Varmuža 14 a Sotolář žádný. Byl zvolen náš kandidát P. Jan Šrámek, profesor bohosloví v Brně. Jak patrně, situace se zhoršila, neboť r. 1906 obdržel náš kandidát a poslanec Vykoukal mnohem víc hlasů. Drnovice měly 127 a volilo 98: náš Kadlčák 64, Váhala 32 hlasů. Vysoké Pole mělo 141 a volilo 78, Kadlčák měl 40 a Váhala 35 hlasů. Byl zvolen poslanec náš Kadlčák oproti agrárníku Váhalovi. Venkovská kurie volila v úterý 17. června a sice: Oujezd - náš Chlebus měl 40 hl., Štěpánek 12 hl.; Loučka - Chlebus 26, Štěpánek 10 hlasů; Slopné - Chlebus 47, Štěpánek 1 hlas. Byla však užší volba, při níž Štěpánek obdržel v Oujezdě 15, Loučce 11, Slopném 10 hlasů a byl zvolen, kdežto v r. 1906 náš poslanec Chlebus obdržel v Oujezdě ze 60 hl. 56, v Loučce ze 37 obdržel 36 a ve Slopném ze 34 obdržel 32 hlasů. V Drnovicích náš Dr. Stojan 56 hl, proti 18 hl.; ve Vys. Poli Dr. Stojan 28 proti 15 hlasům a byl zvolen Dr. Ant. Stojan, kanovník olomoucký a probošt v Kroměříži.

V tomto roce v Újezdě 3x hořelo a sice ku konci července stodola Macíkova čp. 120, potom 16. září o poledni 4 stodoly - Maňas č. 40, Váňa č. 39, Jatel č. 39, Kozáček č. 131, potom 12. listopadu stodola Macíkova č. 47. Všechny ohně z neznámé příčiny. Obecní volby byly v létě ve Vys. Poli a v Drnovicích. V Drnovicích čítal obecní výbor 9 členů, ve Vys. Poli 12 čl.

Ze stránek farní kroniky z doby těsně před 1. sv. válkou vysvítá, že mnohdy nelehká sociální situace byla zapříčiněna např. nepřízní počasí, častými požáry a ztrátami z toho vzniklými, nesnadnou komunikační dostupností atd. V politické situaci lze sledovat soupeření stran s katolickou orientací se stranami světského, sekulárního charakteru.

/V.M./ (Pokračování příště)

PRVNÍ KARMELSKÉ SETKÁNÍ VE SLOPNÉM

Na první pátek v měsíci se poprvé uskutečnilo v naší farnosti 1. karmelské setkání se sestrou Barbarou, představenou sester karmelitek ve Štípě. Přednáška byla o škapulíři.

Co je to vlastně škapulíř? V roce 1322 se zjevila Nejblahoslavenější Panna Maria papeži Janu XXII a dala mu příkaz oznámit tuto výsadu: „Všichni ti, kdo za mého života zbožně nosili škapulíř, zachovali čistotu svého stavu a dbali na to, co je spojeno s nošením škapulíře, budou po své smrti vysvobozeni z očištění první sobotu po své smrti.“ Nositelé škapulíře mohou získat plnomocné odpustky v den přijetí škapulíře a 16.7., ve svátek Panny Marie Karmelské. Částečné odpustky lze získat každý mariánský svátek a pokaždé, když políbíme škapulíř. Jak vlněné látky, které jsou spojeny že celek možno nosit na plecích, druhá vzadu. Tento malý škapulíř za velký škapulíř- oděv, který hábit.

Po dohodě se sestrou zájmu našich věřících o přijetí slavnostní předávání otcem tohoto roku /termín bude zájemci o přijetí škapulíře a

škapulíře – což znamená projevovat úctu přijatému škapulíři a participovat na milostech celého Karmelského řádu – tj. mít podíl na všech karmelských mších svatých, na všech modlitbách, zásluhách a pokání veškerých odvětví Karmelu, tj. všech řádových kněží a bratří, všech Karmelitek v uzavřené klauzuře, všech Karmelitek Božího srdce, všech sester Panny Marie Karmelské ..., právo na získání plnomocných odpustků v určité dny v roce / viz uvedeno výše/. – jsou zváni na další karmelské setkání, které bude opět na první pátek v měsíci, dne 3.11. v 17,15 hod. – vzhledem k zájmu Slopeňských farníků – opět ve Slopném . Zveme opět i ostatní farníky / jsou připoje autobusem od Loučky, Újezda i z Horní Lhoty, Sehradice/.

Zájemci o celý text o škapulíři si jej můžou vyzvednout v sakristii každého kostela našich obou farností spolu se zásvětnou modlitbou k Panně Marii Karmelské.

Další přednáška bude o karmelských svatých, jejichž svátek se slaví 14.11. a zároveň bližší informace ohledně slavnostního přijetí škapulíře.

P.S.

Pokud by měl někdo zájem i z jiné vesnice /mimo Slopné/ a nemohl se dostat na Slopeňské setkání – prosím aby se přihlásil u našeho duchovního správce – P. Můčky, event. aby jej přihlásili příbuzní / farníci s horší pohyblivostí apod.../.

MUDr.Mgr.Marie Kořenková

O ZÁVISTI

Tříletá holčička měla narozeniny a maminka se rozhodla, že jí koupí kočárek. Když totiž chodili nakupovat do obchodního domu, malá vždycky toužebně okukovala malou kárku pro panenku.. Narozeninové překvapení se vydařilo. Matka „tajně“ zaplatila u pokladny a když holčička opět nesměle zahoupala rukojetí kočárku, řekla: „Tak si ten kočárek vezmi, a jdeme domů.“ Zmatené dítě nejdřív nemohlo uvěřit. Teprve když holčičce i paní pokladní vysvětlila, že maminka kočárek zaplatila a že je teď její, opatrně ho vytlačila z řady. Cestou domů si na něj nenechala ani sáhnout a šťastně si opakovala: „Mám kočálek jako máma.“

Starší sestřička to úkosem pozorovala. Měla sice doma kočárek pro panenku už dlouho, ale tenhle byl úplně nový a moc se jí líbil. Večer maminka četla každovečerní pohádku, tentokrát Erbenovu „Dvojičata“. Věděla, že Erbenovy pohádky jsou docela „drsné“, ale

starší dcerka je milovala a neustále je chtěla číst. Když pohádku dočetla, malá už spokojeně oddechovala a „velká“ zaraženě mlčela.

I ráno byla nezvykle tichá a najednou se zeptala: „Mami, proč ten starší bratr toho mladšího v té pohádce vlastně zabil?“ „Asi proto, že mu záviděl úspěch,“ kuse odpověděla matka, která měl a v hlavě už poněkud jiné věci než večerní pohádku. Teprve rozpačitá otázka: „To je závist tak hrozná a nebezpečná?“ ji zastavila v přemýšlení nad pracovními plány. „A ty nekomu něco závidíš?“ zeptala se opatrně. „No, já jsem včera sestřičce záviděla ten kočárek,“ vzdychla holčička a měla v očích slzy.

MĚLI BYCHOM DĚTI UČIT, ŽE NA SVÉ POCITY – I TY NEGATIVNÍ – MAJÍ PRÁVO. ALE TAKÉ BYCHOM JE MĚLI UČIT, JAK S NIMI ZACHÁZET A JAK JE ZPRACOVAT. ALE UMÍME TO MY SAMI?

*Malá povzbuzení pro mámy a táty
Helena Chvátalová*

POŘAD BOHOSLUŽEB V LISTOPADU :

POŘAD BOHOSLUŽEB V LISTOPADU :

1. listopadu: Sředa Slavnost VŠECH SVATÝCH	6.30 Új. 15.20 Új. 17.30 Dr. 17.30 Sl.	Za Rostislava Mozgvu, dvoje stařecky, jejich syny, zetě, duše v očišči a Boží požehnání pro žive rodiny Za + Františka Tachého, rodiče Manišovy, syna, vnuku, snachu, dva zetě, duše v očišči a živo rodinu Za Svateho otce a na jeho úmysly, všechny žive i + biskupy, kněze, jhny, boho slovece, řeholníky, řeholnice a všechny duše v očišči	FŠ Mě Am TJ
2. listopadu: Čtvrtek Vzpomínka NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMĚLĚ	6.30 Új. 15.20 Új. 17.30 Dr. 17.30 Sl.	Na úmysl Svateho otce Za + rodiče Machů, Rudolfa Mullera, duše v očišči a živo rodinu Za všechny věrné zemlele Za všechny věrné zemlele	JM Mě Ra TM
3. listopadu: Pátek Sv. Martina de Porres, řeholníka První řitek	15.20 Új. 17.30 Sl.	Na poděkování za vyslyšené prosby a další pomoc Za žvou a + rodinu Hlavičkovu, Kolařikovu, Machů a duše v očišči	KJ
4. listopadu: Sobota Sv. Karla Boromejského, biskupa	6.30 Új. 11.00 Sl. 16.00 Lo.	Za + rodiče Raškovy, dceru, dva zetě, + rodiče Šulíkovi a jejich rodiny Svatební mše svatá Za + rodinu Kuželovu, Králíkovu, Bartošovu, duše v očišči a dar zdraví pro živo rodinu	PS Ma JŠ
5. listopadu: Neděle 31. neděle v mezdíh	7.00 Új. 8.15 Sl. 9.45 Új. 11.00 Dr.	Za Františka Mozgvu, rodiče Jančíkovy, Mozgvo vy, dar zdraví a Boží ochranu pro živo rodinu Za Jandřicha Vaňu, rodiče z obou stran a Boží požehnání pro živo rodinu Za + Františka Rašku, rodiče z obou stran; za dary Ducha sv. a pomoc pro živo rodinu Za + rodiče Stružkovy, dítko, rodinu Ročákovu, Zámčnickovu a duše v očišči	Ra KJ
6. listopadu: Pondělí Ferie	15.20 Új.	Za + rodiče Ovesné, Okatě, dceru Marii, duše v očišči a dar zdraví pro živo rodinu	On
7. listopadu: Úterý Ferie	15.20 Új. 19.00 Dr.	Za + Františka a Andělu Tomáš, + rodinu Tomáš, Fryželkovu, duše v očišči, ochranu a pomoc Boží pro žive rodiny Za + Andělu a Františka Machů, jejich rodiče, sourozence a Boží ochranu pro živo rodinu	JM
8. listopadu: Sředa Ferie	15.20 Új. 17.30 Sl.	Za + Ludvíka Ambrúze, rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očišči a Boží požehnání pro živo rodinu	RD
9. listopadu: Čtvrtek Svátek Posvěcení lateránské baziliky	17.35 Új. 19.00 Dr.	Za Jana Baruču, syna, vnuka, živo a + rodinu Za rodiče Martiniškovy, Šuráňovy, bratra Zdenka, Boží ochranu a dar zdraví pro žive rodiny	Mě
10. listopadu: Pátek Sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve	15.20 Új. 17.30 Sl.	Za + rodiče Častulíkovy, syna, svagry, stařecky Zvonkovy, pomoc a ochranu Panny Marie za žive rodiny Za + Martína Měchalčeka, manželku, sourozence, + rodiče, rodiče Janošovy, + syny a duše v očišči	JM

11. listopadu: Sobota Sv. Martina Tourského, biskupa	6.30 Új. 16.00 Lo.	Za + rodiče Černobílovvy, syna, rodiče Pětkovy a duše v očišči Za + Zdenku Hlavičkovu, dvoje rodiče, duše v očišči a dar zdraví pro živo rodinu	Ov
12. listopadu: Neděle 32. neděle v mezdíh Hody v Draovicích	7.00 Új. 8.15 Sl. 9.45 Új. 11.00 Dr.	Za + Františka a Jana Kofenkovy, Boží požehnání a dary Ducha svateho pro živo rodinu Za farníky (vr. křez) Za + Josefa Bodláka, bratra Jana a manželku	An Pe Am VK
13. listopadu: Pondělí Sv. Aněžky České, panny	15.20 Új.	Za + Dagmar Čvančarovu, prarodiče Čvančovvy, Benečkovy a Boží požehnání pro živo rodinu	On
14. listopadu: Úterý Ferie	15.20 Új. 19.00 Dr.	Na poděkování Pánu Bohu a P. Marii Svatohostynské za 55 let manželství; za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu Za Annu Mozgvo vy, rodiče Mozgvo vy a Růčkovy	Mě
15. listopadu: Sředa Sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve	15.20 Új. 17.30 Sl.	Na poděkování Pánu Bohu za 30 let společného života, s prosbou o požehnání a ochranu matky Boží pro děti, vnuky a celou živo rodinu Za + rodinu Pochylou, Fojtíkovu, + Jiřinu Kochátovou, manželé Tiché a dar zdraví pro živo rodinu	VZ
16. listopadu: Čtvrtek Sv. Mirkety Skotské, Sv. Gertrudy, panny	17.35 Új. 19.00 Dr.	Za + rodiče Fojtů, Dvoké, + manželé Šlamské a duše v očišči Za + Josefa Baruču, manželku, syna Měšana, snachu a duše v očišči	Zv
17. listopadu: Pátek Sv. Alžběty Uherské, řehol	15.20 Új. 17.30 Sl.	Za rodiče Kofenkovy, syna, rodiče Machů, dítk, snachu, duše v očišči a dar zdraví pro živo rodinu Za + Františka Bartoše, + syna, rodiče Janošovy, a + syna Josefa	TM
18. listopadu: Sobota Posvěcení římských bazilik sv. Petra a Pavla	6.30 Új. 16.00 Lo.	Za Josefa Duřáka, rodiče Drgovy a živo rodinu Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodění s prosbou o pomoc do dalších leta za živo a + rodinu	PS
19. listopadu: Neděle 33. neděle v mezdíh	7.00 Új. 8.15 Sl. 9.45 Új.	Za + Josefa Machů, + Jarmilu, Marii, rodiče, prarodiče Slovákovy a Boží ochranu pro živo rodinu Za + Josefa Kozubku (výroční mše svatá) Za + Františka Kofenka, rodiče, syna, svagry, Boží požehnání a dary Ducha svateho pro živo rodinu Za + Marii Častulíkovu (výroční mše svatá)	Ma Pe HM Ov
20. listopadu: Pondělí Ferie	15.20 Új.	Za + Josefa Vaňu, rodiče z obou stran, duše v očišči a dar zdraví pro živo rodinu	On
21. listopadu: Úterý Zasvěcení Panny Marie v Jeruzalémě	15.20 Új. 17.00 Dr.	Za rodiče Mozgvo vy, dva syny, prarodiče a duše v očišči Za + Františka Vašíčkovu, svagru Františka a živo rodinu	FS

ROK 2007 V ŽIVOTĚ ÚJEZDSKÉ FARNOSTI

A. CÍRKEVNÍ SLAVNOSTI A POHYBLIVÉ SVÁTKY V ROCE:

Svátek křtu Páně - konec vánočního období - *neděle 7. ledna*
Popeleční středa - začátek doby postní - *21. února*
Květná neděle - začátek Svatého týdne - *1. dubna*
HOD BOŽÍ VELIKONOČNÍ - *8. dubna*
Slavnost **Nanebevstoupení Páně** - *čtvrtek 17. května*
Slavnost **Seslání Ducha svatého** - *neděle 27. května*
Slavnost **Nejsvětější Trojice** - *neděle 3. června*
Slavnost **Božího těla** - *čtvrtek 7. června*
Slavnost **Nejsvětějšího Srdce Ježíšova** - *pátek 15. června*
Slavnost **Ježíše Krista Krále** - *neděle 25. listopadu*
První neděle adventní - začátek nového církevního roku - *2. prosince*

B. FARNÍ SLAVNOSTI A VÝZNAMNÉ DNY PRO FARNOST:

Adorační den v Drnovicích - *pátek 2. března*
Pouť hasičů na Sv. Hostýně - *sobota 28. dubna*
Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě - *sobota 12. května*
Pouť včelařů na Sv. Hostýně - *neděle 20. května*
První svaté přijímání dětí - *neděle 3. června*
Pouť v Újezdě - *neděle 1. července*
Výročí posvěcení kostela ve Slopném - *neděle 15. července*
Výročí posvěcení kostela v Drnovicích - *neděle 22. července*
„Valašská“ pouť na Ploštině - *neděle 29. července*
Adorační den ve Slopném - *úterý 14. srpna*
Patrocinium sv. Rocha ve Slopném - *neděle 19. srpna*
Pouť Panny Marie „Vysocké“ ve Vysokém Poli - *neděle 9. září*
Panny Marie Bolestné na Ploštině - *neděle 16. září*
Dušičková pouť na Sv. Hostýně - *13. října*
Adorační den v Újezdě - *čtvrtek 25. října*
Újezdské hody - *neděle 28. října*
Patrocinium sv. Anežky v Drnovicích - drnovské hody - *neděle 11.11.*
Patrocinium sv. Mikuláše v Újezdě - *čtvrtek 6. prosince*

C. SVATÝ KŘEST SE BUDE UDĚLOVAT V TYTO NEDĚLE:

14. ledna	13. května	16. září
11. února	17. června	21. října
18. března	8. července	11. listopadu
15. dubna	5. srpna	9. prosince

D. SPOLEČNÉ MŠE SVATÉ VE FARNOSTI:

Za děti, které půjdou k 1. sv. přijímání - *pátek 2. února*
Za Františky a Anděly (s ofěrou) - *neděle 11. března*
Za Josefy a tesaře (s ofěrou) - *neděle 18. března*
Za děti, které byly vloni u 1. sv. přijímání - *Zelený čtvrtek 5. dubna*
Za Jany a Aloise - *neděle 24. června*
Za školní mládež (konec školního roku) - *pátek 29. června*
Za Anny (s ofěrou) - *neděle 29. července*
Za školní mládež (začátek nového školního roku) - *neděle 2. září*
Za Marie a Ludmily (s ofěrou) - *neděle 16. září*

Za občany Loučky ke cti sv. Václava - *neděle 23. září*

Za členy živého růžence: z Vys. Pole, Slopného, Drnovic a Újezda - *neděle 7. října*

Za členy živého růžence: z Loučky - *neděle 14. října*

Za členy mysliveckého sdružení ke cti sv. Huberta - *neděle 4. listopadu*

Za včelaře ke cti sv. Ambrože - *neděle 2. prosince*

NA MŠE SVATÉ PRO ROK 2007 SE BUDE ZAPISOVAT:

Újezd:	pondělí	27. listopadu 16.30 - 18.00 na faře
Drnovice:	úterý	28. listopadu 18.00 - 18.30 v kostele
Slopné:	středa	29. listopadu 18.00 - 19.00 v kostele

ZEMŘELÍ Z FARNOSTI ÚJEZD V ROCE 2005/2006

Ludmila Frýželková, Slopné 89: *03.09.1925 + 06.11.2005

Marie Častulíková, Drnovice 94: *10.12.1936 + 14.11.2005

Josef Kozubík, Slopné 27: *21.10.1930 + 19.11.2005

Miroslav Stružka, Vysoké Pole 95: *06.03.1936 + 21.12.2005

František Beněk, Loučka 87: *03.04.1915 + 22.12.2005

Jaromír Mlýnek, Slopné 150: *05.03.1933 + 23.12.2005

Zdeňka Machů, Újezd 259: *04.11.1933 + 19.01.2006

Antonín Belžík, Slopné 143: *13.06.1923 + 11.02.2006

František Daněk, Újezd 30: *22.09.1922 + 17.02.2006

Ludmila Maňasová, Újezd 240: *17.01.1919 + 17.02.2006

Irena Kozubíková, Slopné 79: *28.04.1967 + 24.02.2006

Marie Drgová, Újezd 184: *27.11.1930 + 08.03.2006

Antonín Jordán, Újezd 142: *12.11.1937 + 12.03.2006

Josef Stružka, Újezd 3: *25.02.1923 + 10.04.2006

František Jakůbek, Vysoké Pole 185: *03.08.1950 + 20.04.2006

Stanislav Barcuch, Vysoké Pole 209: *22.11.1934 + 24.05.2006

Jan Černobila, Újezd 31: *02.07.1924 + 25.05.2006

Josef Zámečník, Vysoké Pole 88: *06.09.1958 + 11.06.2006

Jan Kozubík, Loučka 94: *03.06.1932 + 23.06.2006

František Andrýs, Loučka 128: *19.03.1919 + 15.06.2006

Anna Pavlíková, Újezd 28: *23.08.1956 + 03.07.2006

Jindřich Belha, Újezd 95: *25.05.1930 + 01.07.2006

Josef Kořenek, Štípa 166: *16.07.1942 + 04.07.2006

Josef Bodlák, Drnovice 53: *14.02.1954 + 21.07.2006

Josef Váňa, Neubuz 76: *19.06.1948 + 29.07.2006

Petr Kozubík, Slopné 80: *17.06.1914 + 09.08.2006

Anna Vaculová, Újezd 33: *26.03.1926 + 13.08.2006

Josef Hovězák, Loučka - DD: *10.10.1928 + 17.08.2006

Marie Maňasová, Slopné 5: *21.11.1914 + 28.09.2006

František Zámečník, Vysoké Pole 57: *27.05.1946 + 04.10.2006

**ODPOČINUTÍ VĚČNÉ DEJ JIM
PANE,
A SVĚTLO VĚČNÉ, AŽ JIM SVÍTÍ.**

4. CO JE TO - NEDĚLNÍ MŠE?

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ - pokračování

Scházíme se v neděli na mši svatou. Co to vlastně je - nedělní mše?

Chodíme na ni každou neděli - a co je kolem nás stále, to většinou nevidíme, nevnímáme. I naše nedělní bohoslužba je v nebezpečí zevšednění.

Co je tato mše? Je to posvátná hra? Je to pietní vzpomínkové shromáždění na památku Pána Ježíše? Je to magická seance, kde se navazuje kontakt se záhrobím? Je to náboženské školení?

Začnu tímto prohlášením: nedělní mše v nejzapadlejší dědině, kde nemají ani varhaníka - a biskupská bohoslužba s asistencí v katedrále, při níž hřmí Missa solemnis, - obě mají stejnou hodnotu! Ta hodnota je v setkání s živým Pánem.

Ne divadlo, ale hra

Ona totiž mše svatá není divadelní představení, kde podstatnou složkou je výprava, kulisy a herecké obsazení. Ale přesto máme všude více méně slavnostní a zdobný rám, protože mše, ač není divadlo, přece je hra - posvátná hra. Na divadle jsou herci a diváci - my zde všichni hrajeme - každý svou roli. Pouze pasivní diváci tu nejsou - nebo aspoň nemají být.

Mše je hra - jak tomu rozumět? To děti Boží si tu hrají, tančí a zpívají před Boží tváří. Při dětské hře jedni začnou, druzí přihrávají; jedni zavolají, druzí odpovídají - a nakonec všichni skáčou a zpívají. Při naší hře liturgické je to podobné:

Voláme vstříc Pánu Kyrie - nebešťané odpovídají Gloria. Proroci Starého zákona vyklašují Boží vůli - my odpovídáme slovy žalmu. Apoštol k nám mluví o Božím Synu - my odpovídáme radostným zpěvem. Pán nám zvěstuje své evangelium - my odpovídáme naším Kredo - věříme. My přicházíme k oltáři s našimi dary - Kristus přichází k nám ve svatém přijímání. My děkujeme Bohu v závěrečné modlitbě - Pán nám dává své požehnání. A nakonec společně - my a Bůh v nás, jdeme žít bohoslužbu všedního dne v práci vezdejší.

Mýlil by se moc, kdo by ve mši viděl jen soubor rituálních předpisů. Je to vesmírné dění mezi nebem a zemí. "Moudrost Boží si hraje na povrchu zemsém" - říká kniha Přísloví (8,30).

Mše není povinné cvičení - je to slavnost

Když mladý muž skončí vojenskou službu, musí ještě léta chodit na povinné vojenské cvičení. Student musí na povinné přednášky. Spolky a politické strany mají povinné schůze.

Nedělní mše není pro křesťana povinným cvičením - je nezbytnou potřebou. Jíst není člověk povinen, člověk jíst musí, aby byl zdravý.

Nedělní mše je nezbytnou stravou naší duše. Ale není to upospíchaná svačina, kterou zhltnem někde v koutě na koleně, abychom neztráceli čas. Nedělní mše je hostina - a víc: jeto radostná hostina. Je to slavnost.

Slavnost je opakem všednosti. Slavnost je svoboda od shonu a spěchu. Je to pozdvihnutí duše z prachu všednosti, jak zpívá mešní píseň. Slavnost znamená přijít ze samoty do společnosti - nebýt sám. Slavnost je v našem životě zábleskem věčnosti.

Opravdová slavnost není v množství jídla a pití. S plným žaludkem se těžko zpívá; kdo moc vypil, těžko tančí. Slavnost je úměrná přípravě: čím větší příprava, tím větší je slavnost.

Slavit nemůžeme nikdo sám. Třeba svůj svátek. Kdo je sám, může vzpomínat, jít, pít, ale slavit, to nemůže.

Ke slavení patří zpěv, hudba, tanec, společenství, přípitek, proslov. V neděli tu tak společně slavíme. Je tu hudba, je tu zpěv. Je tu i tanec: co jiného je slavnostní krok při obětním průvodu, procesí ke sv. přijímání, všechny ty postoje a gesta kněží i lidu.

Přípitek na hostinách - ten vznikl z obětního gesta při mši. Je to pozvednutí kalicha ke cti Boží zde, ke cti hosta doma.

I při tiché mši nejsme bez zpěvu srdce. Písněmi jsou strofy žalmu, písní je Gloria, preface, Svatý, Beránku Boží.

Máme tu pokrm a nápoj nade vše vzácný - manu Těla Páně a nektar Krve Páně.

Máme tu i slavnostní šat, jak se při slavnosti patří. Má jej kněz, ministranti - i my všichni máme slavnostní "kostelové" oblečení.

Naše nedělní mše není divadlo, ale je to posvátná hra. Není to povinná schůze, je to radostná slavnost. A na konec to nejdůležitější:

Naše nedělní mše je památka, oběť a hostina

Je to památka oběti Kristovy a její zpřítomnění. Jako v Egyptě zachránila krev beránka na veřejích domu lid Boží od smrti a otevřela cestu z otroctví, tak nás zde dnes krev Beránka Božího, na kříži obětovaného, zachraňuje ze smrti věčné a osvobozuje z otroctví hříšných návyků.

Zvláštní pamětní slavnost je naše mše: Ten, na jehož památku se tu scházíme, přichází mezi nás živý.

Ten, který za nás zemřel, aby nás vysvobodil, se mezi námi ujímá slova, mluví k nám, je naším hostitelem a hostí nás.

Co je to naše nedělní mše svatá? Řekli jsme si o ní už všechno? Kdepak. Jen sem tam něco naznačili, ale už to stačí k radosti. A to ostatní si budeme povídat neděli co neděli, co budeme živi, a vše nedopovíme, dna se nedobereme. Tajemství Eucharistie, Kristovy lásky poznáme v plnosti až zrakem oslaveným, až v jeho království. Tam budeme slavit tu bohoslužbu, která je naše nedělní mše jen odleskem.

Poznámka spíš pro kněze

Eucharistie je v církvi záležitostí srdce. A o věcech srdce, je nesnadné mluvit - ty se spíš prožívají. Navíc je to mysterium - lidská slova se nekryjí s podstatnou věcí, jsou nedostatečná.

Není proto divu, že po celá staletí probíhá v církvi diskuse, zda mše je víc oběť nebo hostina.

Teologie oběti je výborně zpracovaná v encyklice Pia XII. „Mediator Dei“ (1947). Mluví se tam o dvou rovinách oběti. Sv. František a Terezie jsou praví martyres ve smyslu oblace - duchovního sebeobětování. Celý Ježíšův život byl neustálé oblatio, plný obětavé lásky k Otci a k lidem. Vlastní immolatio, to byl jediný úkon sebeobětování na kříži.

Obětní úkon Ježíšův skončil na kříži; jeho obětavá láska ale trvá navěky a v ní se zpřítomňuje jeho sebeobětování na kříži.

Když Pán říká: Toto je mé tělo, má krev - v hebrejském způsobu vyjadřování to znamená: To jsem já zde mezi vámi.

V tomto smyslu je mše zpřítomněním Ježíše mezi námi, je zpřítomněna jako oblatio i immolatio. Na nás zbývá, abychom k Ježíšově oběti řekli své ano, abychom ho při obětní hostině přijali a nechali jeho lásku, aby mohla ovlivňovat náš život.

Kdyby mše nebyla oběť, ale jen hostina, byla by jen vzpomínkovým shromážděním - jako jsou mnohé jiné. Srdcem mše je však Ježíšova oběť. Na ni odpovídá naše srdce, které se Ježíši při naší hostině otevírá. Mše je oběť i hostina. Je obětní hostina. Zní to archaicky - však také počátkem této představy, na kterou Pán Ježíš navazoval, byla starozákonní krev obětních beránků, která zachraňovala Izraelity při útěku z otroctví a spěšná večeře na počátku cesty za svobodou.

Na našem oltáři je vše povýšeno do duchovní roviny. Ale nejde to bez symbolů, které můžeme smysly postihnout a pochopit. Nic není v Duchu, co předtím nebylo ve smyslech. Hmotné dary se stávají obětním beránkem z kříže a vracejí se nám jako duchovní pokrm, jako oslavené Tělo Páně.

V encyklice Redemptor hominis říká papež Jan Pavel II.: „Církev žije z eucharistie. Její podivuhodný obsah a smysl vysvětluje učitelský úřad církve od nejstarších dob znovu a znovu. Přesto můžeme říci, že toto vysvětlení zůstává vždy jen na prahu, protože plnost Eucharistie nelze slovy vyjádřit.“

Kterýsi kněz, když se chystal psát kázání na téma: „Co je mše svatá“, nadepsal si nahoře povzdech: „Začíná křížování Boží velikosti v malých botičkách lidských slov.“

Z knihy *Naše role při nedělní bohoslužbě*

Několik podnětů k slavení mše svaté v duchu „Všeobecného úvodu do misálu“.

Napsal: Ladislav Simajchl
www.fatym.com

SVATÝ LEONARD

poustevník

narozen: 5.století ve Francii

zemřel: 559 (?) u Limoges, francie

patron: sedláků, stájových čeledínů, stájí, dobytka a koní, zámečnicků, kovářů, vozků, nosičů břemen, bednářů, šestinedělek a za dobrá porod, zajatců, proti bolestem hlavy a duševním chorobám

Leonard pocházel z francouzské šlechtické rodiny. Jako kněz konal svou práci tak dobře, že byl brzy jmenován biskupem. Leonard si toho vážil a uvědomoval si, že je to velká čest. Sám však po biskupském úřadě netoužil. Nechtěl být biskupem, ale mnohem raději pracoval jako obyčejný kněz. Nejvíce mu ležel na srdci osud propuštěných vězňů, o ně se chtěl především starat.

Opustil raději potají svůj úřad a odešel do lesa, kde žil o samotě jako poustevník. Brzy za ním přicházeli lidé z širokého okolí a obraceli se na něj s prosbami o radu a pomoc. Leonard se dobře vyznal v bylinkách a znal jejich léčivé účinky. Ze všeho nejlépe však uměl léčit zvířata, hlavně koně. Leonard je dodnes patronem chovatelů koní. Protože se celý život staral o vězně, je také patronem zajatců.

Jednou se stalo, že lesem projížděla královna, která čekala dítě. Přímo před Leonardovou chýší ji přepadly porodní bolesti a Leonard jí pomohl při narození dítěte. Když se mu král chtěl odměnit, přil si Leonard kus lesa, který by byl tak velký, aby se dal za noc objet na oslu. Král souhlasil. Na darované půdě u Limoges pak Leonard spolu s propuštěnými vězni, kterých se ujal, zbudoval slavný klášter. Je to klášter St. Léonard u Limoges.

Jako rok Leonardova úmrtí se uvádí rok 559. Uctíván a milován mnoha lidmi, zemřel Leonard ve vysokém věku. Byl pochován ve svém klášteře. U hrobu ho oplakávala i královská rodina.

Znázorňování:

Leonard je skoro vždy znázorňován v černém mnišském oděvu, často s opatskými odznaky, hlavně s berlou. V mnoha kostelích jsou cykly, znázorňující scény z poustevníkova života, jako v bavorském Willingu u lázní Aibling a v hornorakouském sv. Leonardu u Freistadtu.

Také Leonardova úcta a s ní spojený kult nacházely svůj výraz v umění. K tomu dva příklady: kostel sv. Leonarda i Dietramszellu (Bavorsko), stropní freska, 18.století, kostel Ellbach (Bavorsko), r.1770. Zajímavá jsou i Leonardova znázornění na mozaikách v dómě sv. Marka v Benátkách.

Z z knih: Velká kniha o svatých aneb po kom se jmenujeme a Rok se svatými

OSMISMĚRKA NA LISTOPAD

Řešení z října: "...UTRPENÍ."

„Přátelům, kteří mají opravdovou cenu, se dá zatelefonovat.....(viz osmisměrka).“
Marlene Ditrich

V	A	V	A	L	H	Ú	A	M	B	BEČVA, BEROUNKA, DŘEVNICE,
E	D	M	L	Č	T	V	O	E	J	DYJE, JIZERA, LABE, LUŽNICE,
S	E	Ř	E	T	A	R	R	C	I	METUJE, MORAVA, MŽE, ODRA,
Y	V	C	E	T	A	O	Ú	I	Z	ORLICE, SÁZAVA, SVITAVA,
S	Ř	R	I	V	U	V	P	L	E	SVRATKA, ÚHLAVA, ÚPA, VLTAVA
B	Á	V	A	N	N	J	A	R	R	Vyluštěné osmisměrky na říjen:
E	S	Z	K	T	Ž	I	E	O	A	Jana Horčicová, Petra Martinková,
Č	J	A	A	M	K	U	C	I	R	Ivanka Mozgovová, Veronika Machů,
V	R	Y	Ž	V	Á	A	L	E	D	Marek Maliňák
A	N	E	D	L	A	B	E	O	O	!!! GRATULUJEME !!!

**Podepsané a čitelně napsané vyluštění odevzdávejte nejpozději 20.11.2006
v sakristii nebo vhozením do kasičky v kostele.**

ZPRÁVY A INFORMACE

Plnomocné odpustky pro duše v očištění:

I.

1.listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den je možné získat plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očištění. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce), je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Věřím v Boha.

II.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat plnomocné odpustky jednou denně po získání tří obvyklých podmínek plnomocné odpustky přivlastnitelné pouze duším v očištění, navštívíme-li hřbitov a pomodlíme-li se tam, třeba v duchu, jakoukoliv modlitbu za zemřelé.

V ostatní dny je možné získat odpustky částečné.

Pozvánka na slavnostní předávání škapulířů otcem Benediktem z Olomouce, dne 17.11.2006 ve Slopném.

Dovolujeme si Vás – milí farníci – pozvat na slavnostní předávání škapulířů, které se uskuteční v pátek dne 17.11.2006 v 17,15 hod. Ve Slopném. Bude zde představený karmelitánů z Olomouce- otec Benedikt, který zahájí slavnostní mši svatou, při které po homilii bude následovat předávání škapulířů.

Zveme Vás všechny na tuto mimořádnou událost !!! /přípoje jsou i od Újezda, Vys.Pole, i od Sehradic, Horní Lhoty./

Zájemci o přijetí škapulíře – prosím aby jste se nahlásili buď dne 3.11. při karmelském setkání ve Slopném u sestry Barbary , nebo u svého duchovního správce .

Bližší informace o škapulíři najdete na str. 8.

Dušíčkové pobožnosti na hřbitovech budou v letošním roce takto:
Drnovice: čtvrtek 2. 11. v 17.30 *po mši sv.*
Újezd: neděle 5. 11. ve 14.30
Horní Lhota: neděle 5. 11. ve 14.30
ZA NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ BUDOU POBOŽNOSTI V KOSTELE.

SKUPINY ÚKLIDU

v měsíci listopadu 2006:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
4.11.:	17.	3.	15.
11.11.:	18.	4.	16.
18.11.:	19.	5.	1.
25.11.:	20.	6.	2.

LIST FARNOSTI ÚJEZDSKÉ (www.rkf-ujezd.info). Měsíčník farnosti. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě pro potřebu svých farníků v nákladu 750 kusů. Adresa redakce: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599; e-mail: rkf.ujezd@volny.cz. Členové redakční rady: Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů nebo do farní schránky. Pro farníky zdarma.